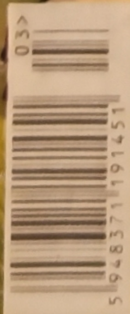
Director fondator: Mariana Brăescu

Preț: **1,5 lei**

3
2007

Cărticica *Draga mea* pentru copii

Se vinde doar împreună cu Cărticica de colorat!

CASA

Darul uriașului

sumar

Cărticica Draga mea pentru copii

Povești și poezii trimise de cititori

REDACTOR ȘEF: arh. Mugur Kreiss
ILUSTRAȚIA: Mircea Toia
TEHNOREDACTARE: Cristina Bălan
REDACTOR: Manuela Covaleov
DIRECTOR GENERAL:
Dr. Michael Schroeder
DIRECTOR GENERAL ADJUNCT:
Sandi Apostoloiu
GROUP ADVERTISING DIRECTOR:
Mirela Iordache
ADVERTISING SALES MANAGER:
Andreea Enache
ABONAMENTE:
Raluca Marchitan
Tel.: 031.750.1000, fax: 314.46.54.
abonamente@burda.ro
www.burdadirect.ro
ADRESA REDACȚIEI:
Str. Ciprian Porumbescu nr. 10,
cod 010652, sector 1, București
http://www.casalux.ro
e-mail: dragamea@casalux
CORESPONDENȚĂ:
București, OP 41 - CP 102
TIPAR: Infopress S.A., Odorheiu Secuiesc

Hubert Burda Media

© Burda România
Reproducerea oricărui material scris sau ilustrativ din această publicație, utilizarea serviciilor OnLine sau Internet, multiplicarea pe CD-Rom, DVD-Rom, exportul și difuzarea în străinătate sunt posibile doar cu acordul editorului

ISSN 1584-9112

Publicație editată de CASA
Director fondator: Mariana Brăescu

Se vinde numai împreună cu Cărticica *Draga mea* pentru copii

Cărticica *Draga mea* de COLORAT

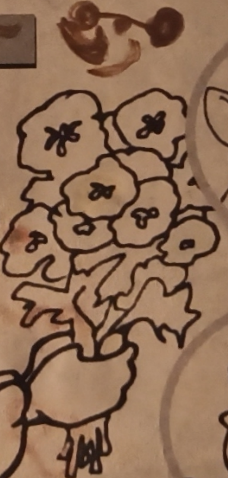
Ne jucăm și învățăm!

Colorăm și ne distrăm!

Desene de colorat PENTRU CEI MAI MITITEI și **TESTE ȘI JOCURI PENTRU ȘCOLARI**

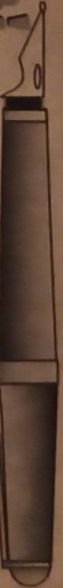
sumar

Cărticica Draga mea
Povești și poe...
REDACTOR ȘEF
ILUSTRAȚIA
TEHNOREDACTARE
REDACTOR
DIRECTOR GENERAL
Dr. Michael ...
DIRECTOR GENERAL ADJUNCT
Sandi ...
GROUP ADVERTISING DIRECTOR
Mirela ...
ADVERTISING SALES MANAGER
Andreea ...
ABONAMENTE
Raluca ...
Tel.: 031.750 10...
abona...
www...
ADRESA REDACȚIEI
Str. Ciprian ...
cod 010652 ...
http...
e-mail: ...
CORESPONDENȚĂ
București ...
TIPAR Infopress S.A. ...
Hubert Burda Media
ISSN ...
Publicație ...
Director fond...

Se vinde numai împreună cu Cărticica *Draga mea* pentru copii

Cărticica *Draga mea* de COLORAT

Ne jucăm și învățăm!

Desene de colorat PENTRU CEI MAI MITITEI și **TESTE ȘI JOCURI PENTRU ȘCOLARI**

Soluțiile jocurilor din Cărticica de colorat

8 Martie
- paginile 8-9

La intersecție
- paginile 12-13

Pentru copii
- paginile 10-11

Cine îl învinge?
- paginile 14-15

Flori pentru mama

Poezie trimisă de **Lorena-Petronela Stanciu**, 11 ani, sat Războieni Cetate, jud. Alba

Din pământul cel albit
Toate florile au ieșit,
Ghiocei și viorele
Pentru ziua mamei mele.

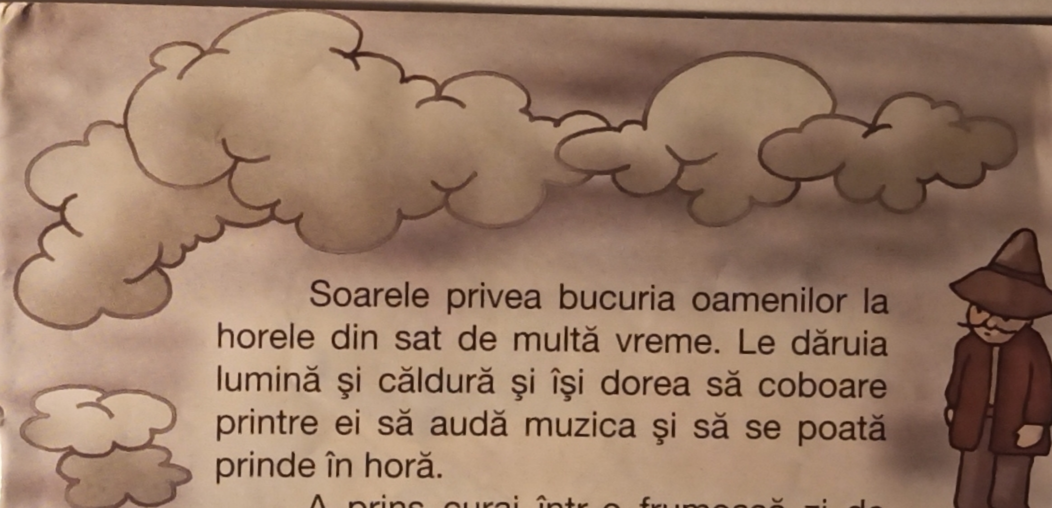
Ghiocelul încet șoptește
Și narcisa înflorește,
Apoi mândra viorea
E vecină c-o lalea.

Dragele mele surate,
Azi v-am adunat pe toate.
Primăvara salutăm,
Ziua mamei o cântăm.

Legenda Mărțișorului

Soarele privea bucuria oamenilor la horele din sat de multă vreme. Le dăruia lumină şi căldură şi îşi dorea să coboare printre ei să audă muzica şi să se poată prinde în horă.

A prins curaj într-o frumoasă zi de început de primăvară şi transformat într-un băiat chipeş a sosit la horă în pragul serii. . Nu ştiau sătenii că dansează lângă soare, dar ştia un zmeu care dorea de mult să stingă lumina minunatului astru şi să devină stăpân al unei lumi întunecate. L-a prins uşor pe Soare, care nu se aştepta la aşa ceva, chiar din horă şi l-a ascuns departe în munți într-o peşteră rece.

Lumea s-a întunecat. Oamenii erau trişti. Păsările nu mai cântau şi florile nu mai înfloreau. Uitaseră oamenii de hora din sat şi de muzică. Se adunau şi se sfătuiau ce să facă să găsească soarele şi să aducă lumina şi căldura lui pe pământ.

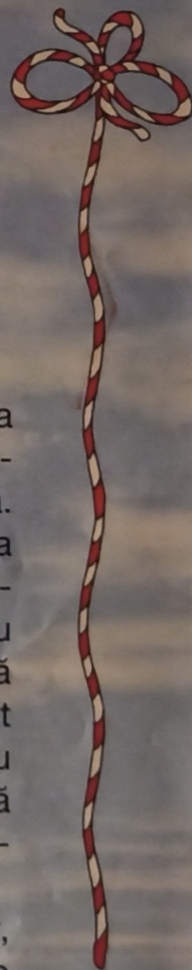
Un voinic din sat a hotărât să plece la drum, să lupte cu zmeul şi

să elibereze astrul zilei. A înfruntat voinicul vara fierbinte şi viscolul iernii până a ajuns la peştera zmeului care îl aştepta cu sabia scoasă. Voinicul nu s-a speriat. A scos şi el sabia şi a luptat cu gândul la tot ce zmeul le luase oamenilor: lumina, bucuria, cântecul, frumuseţea. Nu ştiu cât a durat lupta. Şi timpul se oprise parcă în lipsa soarelui. Ştiu doar că soarele a răsărit într-o dimineaţă, în prima zi de primăvară. Ştiu că pe zăpadă au rămas pete de sânge şi că lumina soarelui a născut primele flori de primăvară: ghioceii.

În prima zi de primăvară, de Mărţişor, băieţii dăruiesc fetelor un fir împletit din alb şi roşu amintind de voinicul ce adusese soarele înapoi. Roşul e dragostea pentru frumos, pentru căldură şi lumină şi sugerează sângele voinicului ce a luptat pentru soare. Albul reprezintă puritatea ghioceilor, primele flori de primăvară.

Ghiocelul

Poezie trimisă de educ. **Mioara Ciorogariu**, Grădinița nr. 138, Sector 2, București

A ieşit un ghiocel
Sus pe deal cât un pitic
Mic, sfios şi subțirel
Ca un fir de borangic.

Scuturându-şi haina albă
Se priveşte bucuros
-Mult am stat eu sub zăpadă,
Acum sunt iarăşi voios.

Aşteptând ca primăvara
Să sosească cu alai
Se-aşeză pe-o frunză verde
Ca un mândru fiu de crai.

„Cărticica Draga mea pentru copii" este, după părerea mea, cea mai bună publicație pentru copiii preşcolari şi şcolarii mici, dar este citită cu aceeaşi plăcere şi de părinți şi de bunici. Vă felicit pentru munca pe care o depuneți şi vă mulțumesc că existați.

Primăvara

Trimisă de educ. **Marieta Cucu**, Grădinița nr. 19, Tulcea

Cu gingăşie a țesut din fire verzi covoare vii
Şi le-a stropit apoi cu curcubee mii.
Cu magica-i baghetă a pictat pe ele
Brânduşe, ghiocei şi viorele.

A stâns din crânguri şi din toate zările
Triluri de mierle, ciocârlii şi rândunele.
Şi-ntr-un concert de armonie şi curaj
Încântă lumea maestrul greieraş.

Frumoasa zână le-a şoptit atunci
cu glasul blând
Că ea aduce prospețime şi mult cânt
Şi le presară-n inimă la fiecare
O rază de căldură, lumină şi culoare.

Basmobilul

Partea a V-a - Evadarea

Rezumatul capitolelor precedente

Călătorind în Lumea Basmelor şi a Poveştilor cu ajutorul unui aparat numit BASMOBIL, pe care l-au găsit într-o peşteră, Radu şi Mihai, doi prieteni colegi în clasa a IV-a, după mai multe peripeţii, ajung în mijlocul unei poveşti cu Dragoni. Aici, dintr-o încurcătură, ajung să fie închişi în temniţa palatului Şogunului, care vrea să le taie capetele.

În timp ce Radu şi Mihai încearcă să găsească o soluţie pentru a scăpa din temniţă, Marele Dregător se înfăţişează înaintea Şogunului care tocmai îşi bea liniştit ceaiul.

- Stăpâne, începu el, cred că nu e bine să îi ţii în temniţă pe cei doi tineri şi mai ales să vrei să le tai capetele... Ştii, în povestea noastră nu există o asemenea întâmplare...

Şogunul îşi ridică ochii din ceaşca de ceai.

- Ei, şi ce dacă schimbăm un pic povestea? Chiar m-am plictisit de Dragonul acela care tot vine şi-mi răpeşte logodnica, după care trebuie să alerg după el şi să-i tai capul. Ba, pe deasupra mai trebuie să o salvez şi pe Prinţesa Li, care ştii bine, îmi dă numai bătăi de cap...

- Dar ştii stăpâne, că nu avem voie să schimbăm povestea... Doar pe ici, pe colo, dar în general trebuie să rămână aşa. Păi, ca să tai capetele celor doi trebuie să te căsătoreşti cu Prinţesa, aşa cum ai promis, şi atunci cum rămâne cu Dragonul care trebuie să-ţi răpească logodnica? Zău, stăpâne, lucrurile se încurcă rău de tot...

- Ei bine, eu m-am săturat! Sunt samurai şi Şogun; schimbăm povestea şi gata! Le tai capetele celor doi, mă răzgândesc şi nu mă mai însor, o trimit pe Prinţesă la părinţii ei şi scap şi de Dragonul ăla nesuferit şi cârcotaş.

Marele Dregător se înclină în faţa Şogunului.

- Nesuferitul ăla aşteaptă să vorbească cu tine. Cei doi băieţi sunt prietenii lui.

- Să intre Dragonul şi să terminăm cu povestea asta! Sunt eu stăpânul acestor ţinuturi? Sunt samurai? Sunt Şogun? Da sau Nu?

- Eşti, stăpâne, dar povestea e poveste şi nu văd cum...

- Dacă nu încetezi, îţi tai şi ţie capul, se răsteşte Şogunul şi bate odată afurisitul ăla de gong, să intre Dragonul!

Marele Dregător bătu în gongul uriaş de la intrare şi Dragonul Roşu îşi făcu apariţia. Părea mai roşu ca niciodată din cauza furiei şi fără nici o introducere, se repede la Şogun.

- Ce ţi-au făcut băieţii ăia, de vrei să schimbi povestea şi să le tai capetele? răcni el de se cutremurară pereţii.

- Nu trebuie să-ţi dau ţie socoteală! strigă samuraiul. Eu sunt personajul principal în poveste şi până una alta eu îţi tai capul, aşa că nu îndrăzni să strigi la mine!

- Sigur, eşti cel mai tare pentru că aşa e scrisă povestea, dar dacă s-ar pune problema pe bune, te-aş face fărâmiţe! continuă Dragonul să strige. Norocul tău e că n-am voie să schimb povestea şi nici tu n-ai voie!

- Eu m-am hotărât s-o schimb! tună samuraiul.

- Şi eu îmi dau demisia! ripostă Dragonul. Să vedem ce-o să faci. N-o mai răpesc pe Prinţesă şi te las cu ea pe cap, că dacă stau şi mă gândesc, stă mai mult la mine decât la tine, deci la mine e tot balamucul. Aşa că spală-te cu ea pe cocul tău de samurai, că eu îmi găsesc altă poveste! Cât despre băieţi, să nu îndrăzneşti să le faci vreun rău, că ai de-a face cu mine şi nu aşa ca-n poveste, ci de-adevăratelea!

- Mă pui la ambiţie, se înfurie Şogunul. Dacă tot mă laşi baltă şi trebuie să mă însor cu Prinţesa, atunci chiar le tai capetele, aşa cum am promis!

- Ba, ai să le dai drumul şi asta cât mai repede până nu mă înfurii de tot, nu mai ţin cont de nici o poveste şi-ţi fac palatul praf!

Marele Dregător deschise gura să spună ceva, dar nu mai apucă să scoată nici un sunet, căci Dragonul unde se opinti odată în tavanul sălii şi îl făcu ţăndări. Totul începu să se dărâme peste Şogun, dregători şi curteni care fugeau în toate direcţiile.

În temniţă, băieţii auzeau larmă şi bubuituri, dar nu-şi dădeau seama ce se întâmplă până când în perete apăru o mare crăpătură din care răzbătea glasul Dragonului:

- Fugiţi cât mai repede până nu dărâm toată construcţia! Vedeţi că este un coridor prin care veţi ajunge în încăperea unde sunt hainele voastre şi sacoşa în care se află râşniţa aia de-i ziceţi BASMOBIL şi cu care călătoriţi prin poveşti de faceţi tot felul de încurcături... Eu vă urez noroc, căci acum trebuie să fug şi să mă prezint la Mai Marele Poveştilor, să-i explic toată tărăşenia cu Şogunul şi Prinţesa Li. Sper să-mi dea o slujbă într-o poveste în care să mă afirm şi eu...

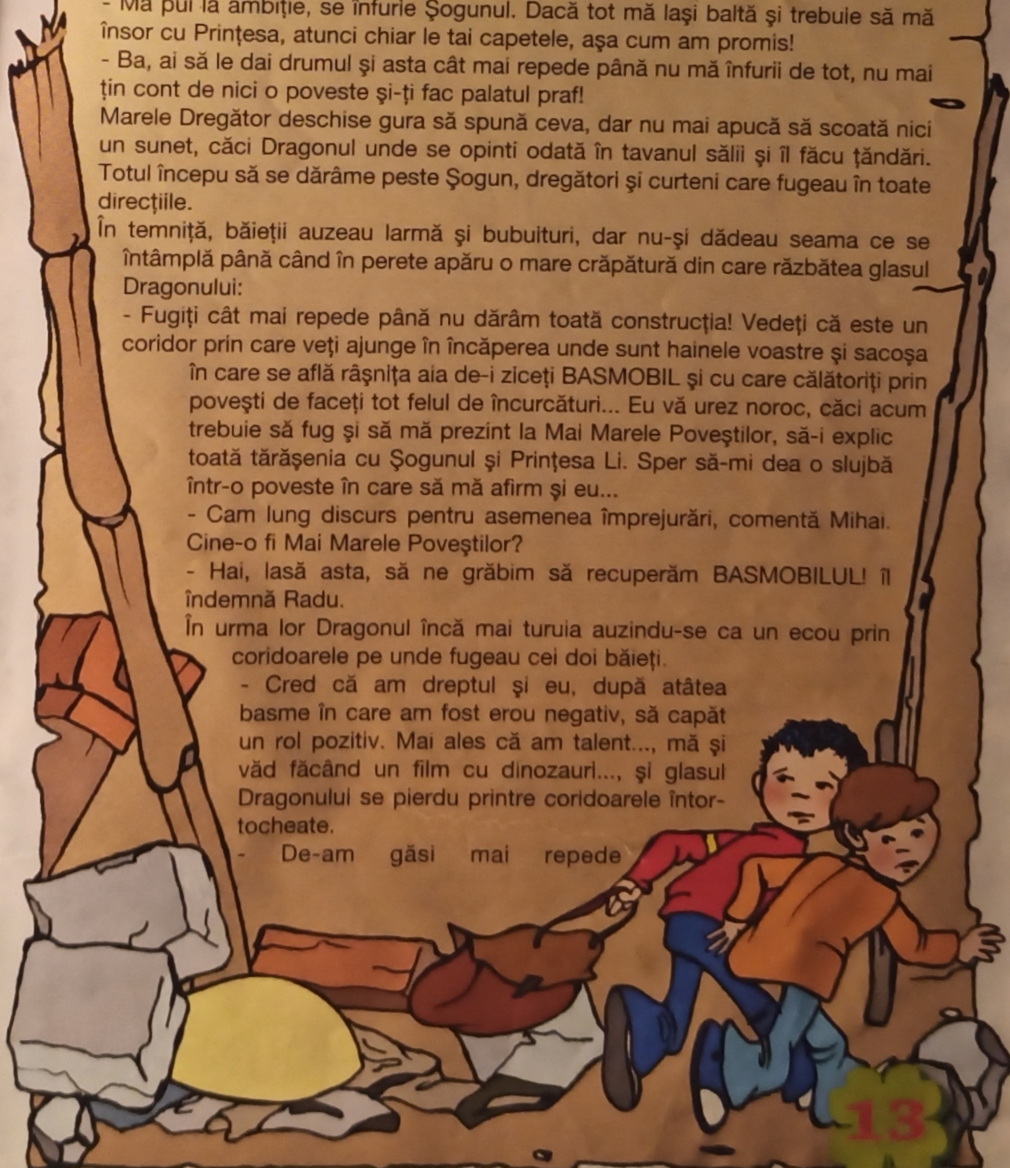
- Cam lung discurs pentru asemenea împrejurări, comentă Mihai. Cine-o fi Mai Marele Poveştilor?

- Hai, lasă asta, să ne grăbim să recuperăm BASMOBILUL! îl îndemnă Radu.

În urma lor Dragonul încă mai turuia auzindu-se ca un ecou prin coridoarele pe unde fugeau cei doi băieţi.

- Cred că am dreptul şi eu, după atâtea basme în care am fost erou negativ, să capăt un rol pozitiv. Mai ales că am talent..., mă şi văd făcând un film cu dinozauri..., şi glasul Dragonului se pierdu printre coridoarele întortocheate.

- De-am găsi mai repede

BASMOBILUL... Auzi, să-i zică râşniţă, se indignă Radu. Să ieşim repede de-aici şi să mergem undeva unde să putem şi noi mânca ceva, că ăştia ne-au ţinut nemâncaţi toată ziua, adăugă el supărat.
- Şi dacă ne dădeau ceva să mâncăm cu beţişoare? îl necăji Mihai.
Vezi şi tu cum e să-ţi fie foame, aşa că să nu mai râzi de mine.
- Lasă-mă-n pace! Ţie tot timpul ţi-e foame, îi răspunde Radu gâfâind de alergătură. Iată încăperea cu pricina!
- Ia sacoşa cu BASMOBILUL, se înviorează Mihai. Unde mergem acum?
- Păi, acasă! găsi Radu soluţia.
- Aşa repede? Ia uită-te la ceas, cât a trecut?
- Bine că ne-am găsit şi ceasurile. Păi, au trecut nouă minute de când am plecat din Peştera Minunilor.
- Păi vezi, ne întoarcem prea repede, hotărăşte Mihai, care se obişnuise cu acea trecere ciudată a timpului.
- Bine, da hai să aruncăm halatele astea de pe noi.
- Chimonouri, îl corectează Mihai, dar întâi să ne tragem răsuflarea.
- Bun, acum că le avem pe toate, haine, ceasuri, BASMOBIL, unde mergem? puse Mihai întrebarea.
- Undeva unde putem mânca; la Albă ca Zăpada, zise Radu, şi adăugă: am auzit că găteşte foarte bine. Uite la pitici ce graşi sunt!
Mihai se uită cu reproş.
- Am mai fost acolo!...
- Dar n-am apucat să mâncăm ca lumea..., şi văzând că Mihai se uită urât, schimbă destinaţia: uite, într-o poveste cu ospăţ...
Mihai privi cu îndoială.
- Şi până la ospăţ, cine ştie ce se mai întâmplă. Unde avem o poveste ca lumea, cu un ospăţ?
- Păi, toate poveştile se termină cu o nuntă, deci cu o masă mare, cu toate alea, aşa ca la un Împărat, îşi dădu Radu cu părerea.
- Asta înseamnă să aşteptăm să se desfăşoare toată povestea. Ceva, aşa, cu un ospăţ la început, nu ştii? se uită Mihai întrebător.
- Sarea în bucătărie! sări Radu.
- Întâi că e "Sarea în bucate", şi apoi nimerim la masa la care Împăratul Nu ştiu Ce Culoare, cam tălâmb după părerea mea, îşi alungă fiica cea mică pentru că n-a înţeles despre ce e vorba. Nu merge! zise Mihai.
Radu începu să se gândească cu glas tare:
- Harap-Alb. Parcă acolo sunt nişte ospeţe, dar mai spre mijlocul poveştii. Sau o Poveste de Crăciun, acolo nu se poate să nu existe o masă bună...
- Crăciunul a cam trecut, constată

Mihai visător, altceva!
- Am găsit, sări Radu: Hansel şi Gretel. Acolo e o casă de turtă dulce. Înainte să ajungă copiii acolo, mergem noi şi-i mâncăm gardul sau un burlan, o clanţă, găsim noi ceva.
- Şi vrăjitoarea? făcu Radu ridicând întrebător din sprâncene. Ştii că acolo există şi o vrăjitoare?
- Vrăjitoarea n-are timp de noi. Ea îi aşteaptă pe cei doi ca să-i îngraşe, să-i prăjească şi să-i mănânce. Aici povestea e cam urâtă. Şi Mihai continuă: oricum copiii scapă, o aruncă pe vrăjitoare în cuptor şi se întorc fericiţi acasă. Mă întreb ce-ar zice părinţii noştri să afle că am aruncat o babă în cuptor?
- Erau în legitimă apărare, explică Radu. Şi pe urmă nu aşteptăm atâta. Îi lăsăm să se descurce cum spune povestea. Noi gustăm ceva şi pe urmă avem timp să ne gândim unde mai mergem.
- N-am putea să-i împăcăm cumva? întrebă Radu împăciuitor.
- Păi, dacă s-ar împăca, unde ar mai fi hazul poveştii? zise Mihai desfăcând braţele.
- Da', aşa ce haz are să se prăjească unii pe alţii? îi întoarse Radu întrebarea.
Mihai se enervă.
- Uite, dacă vrei, stăm aici, luăm toate poveştile la rând, îi împăcăm pe toţi, rescriem toate poveştile şi să vedem dacă le mai citeşte cineva. Aici e vorba despre lupta între bine şi rău.
- Da', da', să-i prăjească? insistă Radu.
Mihai nu-i mai răspunse şi puse BASMOBILUL în funcţiune. Urmă vârtejul ştiut şi băieţii se treziră pe o câmpie înverzită străjuită în depărtare de un pâlc de copaci.
- Acum, hai să căutăm casa de turtă dulce, spuse Mihai după ce s-au mai dezmeticit. Uite, parcă se vede ceva în zare.
Şi-au pornit-o într-acolo...
Cum mergeau ei aşa, voiniceşte, de după un tufiş apare un flăcău cu o uşă în spate.
- Bună ziua, zise el către băieţi.
- Bună ziua, răspunseră băieţii uitându-se nedumeriţi când la flăcău, când la uşă. Ce faci cu uşa aia? întrebară ei curioşi.

- O trag după mine. Aşa mi-a spus cineva: când pleci, tragi uşa după tine şi eu am plecat, am tras uşa şi de atunci tot trag de ea.
Băieţii au început să râdă.
- Tu trebuie să fii Păcală, spuse Mihai. Ce cauţi în povestea cu Hansel şi Gretel?
- Aoleu, acolo am nimerit? Ce zăpăcit sunt, iar am întârziat...
Băieţii nu mai apucară să-l întrebe unde a întârziat, că Păcală o luă la goană trăgând uşa în urma lui.
- Simpatic tipul, zise Radu, cât Doamne Iartă-mă o să care uşa aia după el?
- Cine ştie, răspunse Mihai gânditor. Dacă îşi urmează bine povestea o să scape de ea, că are o mulţime de şotii de făcut. Uite, o poveste în care nu moare nimeni.
- Sigur, dar oile alea pe care le-a omorât ca să facă o călcătură moale una tare, cu alea cum rămâne? întreabă Radu dojenitor.
Mihai nu i-a mai răspuns.
Erau în faţa unei case de turtă dulce. Cam şue, dar frumoasă şi, în faţa ei, cocoţată pe un aspirator, vrăjitoarea.
Radu se uită uimit.
- Ce caută un aspirator într-o poveste cu Vrăjitoare?
- N-aţi mai văzut aspirator?! se miră Vrăjitoarea.
- Aspiratoare am mai văzut noi, dar Vrăjitoare cu aspirator nu ne prea aşteptam, cu toate că de când umblăm prin Lumea Poveştilor, am constatat tot felul de anomalii, murmură Mihai.
- Pare totul alandala, pentru că povestea n-a început încă. Trebuie să vină Hansel şi Gretel şi pentru asta fac un pic de curăţenie, explică Vrăjitoarea.
- Da' n-ai o mătură, întrebă Radu, aşa ca toate vrăjitoarele?
- Ba da, am una ultimul tip cu CD, airbaguri, urmărire prin satelit... Prinde suta în trei secunde. Ei, aşa o bijuterie n-o mai folosesc la curăţenie.
Băieţii au rămas cu gura căscată.

Va urma

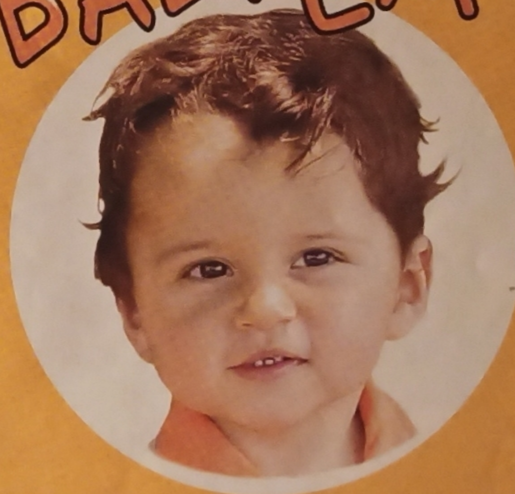
Luminiţa Toia

Cărticica Dragă mea pentru copii - Martie 2007

Salonul dedicat nou-Născutului, Copiilor între 0-5 ani, viitoarelor Mămici şi tinerilor Părinţi

BABY Expo

Articole nou-născuţi
Vestimentaţie gravide
Puericultură
Alimentaţie
Cosmetice
Igienă
Sănătate
Îmbrăcăminte
Încălţăminte
Jocuri
Jucării
Mobilier
Decoraţiuni
Naştere
Botez
Petrecere
Cadouri
Grădiniţe
Baby-sitting
Reviste
Cărţi
Muzică
Asigurări
Auto

Ioana copiilor
Ioana
Cărticica Dragă mea

Evenimente care au loc... doar la BABY EXPO!
Competiţia Bebeluşilor care merg de-a buşilea Nestlé
Ne jucăm şi învăţăm să circulăm!
Masajul Bebeluşului by Mustela
Programul de Siguranţă Auto
Concursul BABY Star!
Clubul Părinţilor Ioana copiilor
Clubul Gravidei NUK
Spaţiu de joacă chicco
(detalii şi înscriere pe www.babyexpo.ro)

22 23 24 25 Martie
acum 4 zile!
Zilnic între 10.00 şi 19.00
Bucureşti • Sala Polivalentă

www.babyexpo.ro

Braşov — 25-26-27 Mai — Ediţia 2 — Zilnic între 10.00 şi 19.00 — Sala Sporturilor
Cluj-Napoca — 8-9-10 Iunie — Ediţia 2 — Zilnic între 10.00 şi 19.00 — Sala Sporturilor
Iaşi (nou!) — 15-16-17 Iunie — Ediţia 1 — Zilnic între 10.00 şi 19.00 — Sala Polivalentă
Bucureşti — 27-28-29-30 Septembrie — Ediţia 9 de Toamnă — Zilnic între 10.00 şi 19.00 — Sala Polivalentă

Organizator: General Expo SRL • 021.331.78.45 • news@babyexpo.ro • www.babyexpo.ro

Rândunica

Trimisă de înv. **Otilia Tomescu**,
Şc. Iedera de Sus, com. Iedera, jud. Dâmboviţa

Caisul iarăşi a-nflorit
Şi-n ramul lui am poposit.
Eu am venit din depărtare
În ţara voastră primitoare.
Că-i vremea să anunţ cu-n ciripit
O blândă primăvară ce-a sosit.
Mă recunoaşteţi, sunt convinsă
Cu astă coadă-n furculiţă!
Aşa-i, sunt rândunica cea voioasă
Ce-şi are cuibul lângă a voastră casă.
Cu bucurie mă primiţi
Mă admiraţi, mă ocrotiţi,
Iar eu în schimb vă dăruiesc
Un ”mulţumesc frumos!”
În graiul păsăresc.

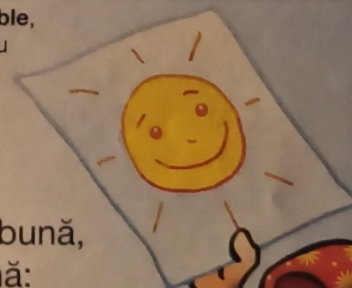
„Doresc să vă felicit pentru adorabila d-voastră cărticică, îndrăgită de foarte mulţi copii, printre care şi fiica mea de cinci ani, nerăbdătoare în fiecare lună să i se citească încântătoarele poveşti şi poezii pe diverse teme, chiar şi religioase.”

Scrisoare către mama

Poezie trimisă de înv. **Adriana Ştoble**,
Româneşti, com. Blăjel, jud Sibiu

Vezi, mămica mea cea bună,
Fetiţa ta vrea să-ţi spună:
-Tare mult aş vrea să-ţi scriu
Dar sunt mică şi nu ştiu.

Pentru mine blândul soare
Îţi trimite o scrisoare
Căci pe foaia de caiet
Uite-a coborât încet.

Cu miez galben şi fierbinte
Ştiu să desenez cuvinte,
Fără să mă iscălesc
Soare înseamnă: „Te iubesc!”.

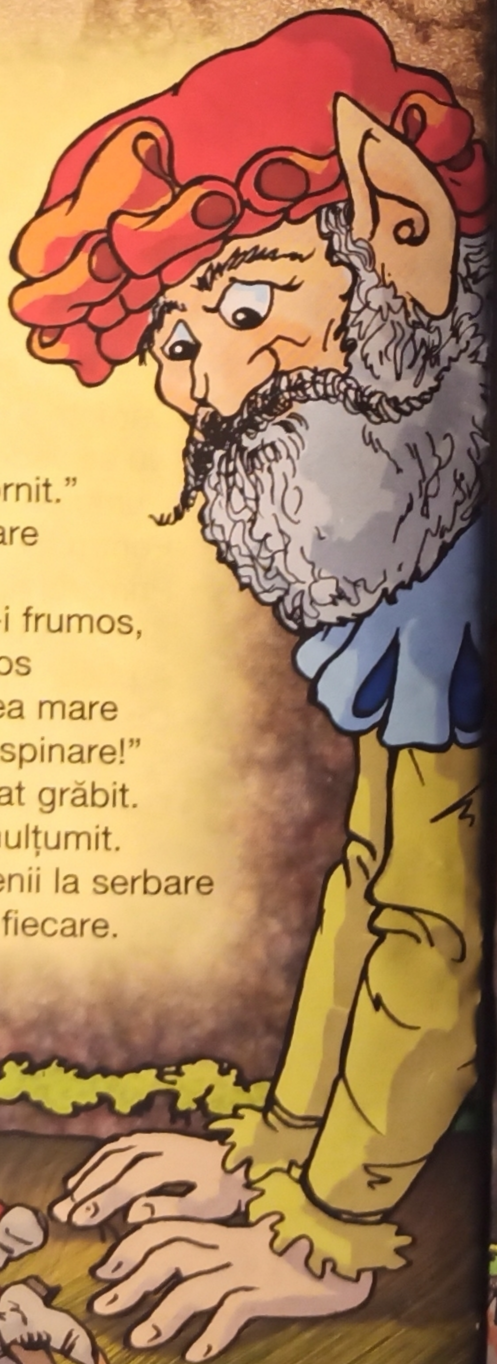
Darul uriașului

Demult, demult, într-un oraş
A poposit un uriaş.
În piață a fost invitat
Şi acolo i-au făcut un pat.
Ei l-au cinstit, l-au ospătat
Dar hrana lor s-a terminat.
(Mănâncă mult un uriaş.
Cât toți locuitorii din oraş.)
Cizmarul atunci a spus: "-Precis
Vă scap de el!" Şi a plecat decis.
L-a lăudat şi i-a vorbit frumos
Şi apoi el l-a rugat politicos:
„-Nu poți s-aduci oraşului un dar?
„-Ce să le aduc? Nu am habar!"
„- În depărtare este un deal.
Adu-le, deci, dealul în dar!"
Şi uriaşul a plecat grăbit.
„-Aduc dealu-n oraş. Promit!"
„-N-aduce dealul. E prea mare.
Nici el, un uriaş, nu e în stare",

Şi-a spus cizmarul liniştit
Şi nimănui nimic n-a povestit.
Ei mulțumiți de acest isteț cizmar
L-au pus îndată în oraş primar.
Dar într-o dimineață...Vai!! Ce supărare!
Nu se vedea nimic din soare.
Îl umbrea dealul adus de uriaş
Pentru locuitorii din oraş.
Primarul nu s-a speriat.
Şi-a luat un sac şi a plecat.
A pus în sacul de cizmar, cel vechi,
Cizme tocite, o mulțime de perechi.
Şi a pornit să-l întâlnească, să-l oprească
Oraşul lor să nu-l strivească.

Uriaşul era tare obosit.
(Nu-i uşor dealul de urnit!)
„-Până-n oraş mai este mult? Eu nu mai pot!"
Cizmarul a zis: "E mult de tot!”
I-arată sacul: „-Cizmele astea le-am tocit
De când de acasă am pornit.”
Privind la dealul din spinare
Uriaşul trist oftează tare.
„-Ştiu c-am promis şi nu-i frumos,
Dar eu aici las dealul jos
Şi plec departe-n lumea mare
Să scap de dealul din spinare!”
Dealu-a lăsat şi a plecat grăbit.
Primarul nostru este mulțumit.
Îi cheamă pe toţi oraşenii la serbare
Pe deal să se distreze fiecare.

Şi poate aş fi spus şi eu „Sfârşit!”-
Nu pot. Primaru-i tot mai necăjit!
El ştie că pe uriaş l-a păcălit
Şi pentru dar n-au mulţumit.
Şi află şi orăşenii de întâmplare
Şi hotărăsc cu mic cu mare
Să-l caute pe uriaş
Şi să-l invite în oraş.
Cred că prin lume pân' la urmă l-au găsit
Şi chiar pe deal ei l-au sărbătorit.
Primarul ruşinat a mulţumit
Şi pot şi eu să spun:
„Povestea s-a sfârşit!”.

M.C.

Veverița

De câteva zile s-a făcut cald binișor. Mugurii dolofani stau să crape și chiar s-a zvonit că albinele au început curățenia de primăvară, făcându-și ordine prin cămări, pentru o nouă recoltă de miere.

Pe o crenguță câteva flori de măr s-au trezit mai devreme și se răsfață sub soarele prietenos.

Animalele mari și mici au început să se dezmorțească după lunga ședere în vizuinile troienite de zăpadă.

Veverița sprintenă, hărnicuță și strângătoare, după cum o știm, s-a gândit că ar fi bine să dea o raită prin cămara ascunsă la rădăcina unui copac, ca să-și deretice proviziile și să le aerisească.

Dar nu mică i-a fost mirarea când a văzut că proviziile de nuci s-au cam împuținat și, după cât își aducea aminte, nu prea umblase la săculețul în care le ținea. Toată iarna ronțăise mai mult alune și muguri de brad puși deoparte de anul trecut, așa că nedumerită începu să numere nucile din săculeț. Hotărât lucru; se împuținaseră fără să știe cum...

Și atunci ce gândi? Precis cineva îi descoperise cămara și se înfruptase din proviziile de nuci. Deci se hotărî să stea la pândă și să prindă hoțomanul.

Trecură așa vreo două zile când, într-o dimineață, destul de devreme, când încă toată suflarea mai dormea, un șoricel de câmp veni tiptil și dând la o parte frunzele uscate ce acopereau intrarea în cămară se furișă înăuntru.

Atât i-a trebuit Veveriței, care intră după el speriindu-l cumplit.

- Păi bine, măi șoricelule, e frumos ce faci? îl dojeni ea.

- Nu știam că-i cămara matale, se smiorcăi șoricelul.

- Și ce contează a cui este cămara? Cine te-a învățat să iei din bunul altuia? Dacă-ți era foame, puteai să ceri împrumut niște grăunțe, sau alune, sau nuci, se supără Veverița. Toată toamna ce-ai făcut? De ce nu ți-ai adunat și tu câte ceva în cămară?

- Am adunat și eu, se apără șoricelul, dar a venit apa mare și mi-a inundat cămara. De-abia am salvat ceva provizii cu care am trecut iarna. Să știți, Doamnă Veveriță, am crezut că vizuina asta-i părăsită și de aceea am luat și eu câte o nucă, două, ca să-mi duc zilele...

Veverița se gândi un pic. Adevărul era că nu mai făcuse curat în cămară de cu toamnă și după pânzele de păianjen de la intrare, părea într-adevăr părăsită, așa că se mai îmbună puțin și uitându-se încruntată la șoricel zise:

- Trebuia să întrebi, să te interesezi, nu să umbli așa prin bunurile altora!

- Îmi pare rău, Doamnă Veveriță, dar adevărul e că mi-era foame, prinse din zbor șoricelul slăbiciunea din glasul Veveriței. Uitați, mă duc să aduc înapoi nucile pe care le-am luat, adăugă el cu glas spășit.

- Lasă-le acuma, nu le mai aduce înapoi, și Veverița dădu a lehamite din lăbuță. Să zicem că te cred, dar să nu te mai prind la cămara mea, că-ți rup urechile, îl amenință ea.

- Vă mulțumesc foarte mult, Doamnă Veveriță, sunteți atât de bună că m-ați iertat... Și acum dacă tot am luat nuca asta, n-aș putea pleca cu ea?

Veverița rămase cu gura căscată la așa o îndrăzneală.

- Ești nemaipomenit de obraznic! izbucni ea. Ar trebui acum, pe loc, să-ți rup urechile! Hai, șterge-o de-aici cu nucă cu tot până nu mă supăr și te dau pe mâna Câinelui Ciobănesc! (Acesta, pe lângă păzitul turmei de oi, mai avea slujba de polițist al pădurii.)

Șoricelul o zbughi cu tot cu nuca pe care o avea în brațe și se pierdu printre firele de iarbă ce abia răsăriseră printre frunzele uscate.

Veverița căzu pe gânduri. Nu-i părea rău că-l iertase pe șoricel, dar o îndoială tot i se strecurase în suflet; nu cumva șoricelul de câmp mințise, profitase de bunătatea ei și de fapt nu era decât un hoțoman? Nu-i nimic, gândi ea, dacă a mințit, cineva, odată, tot îl va pedepsi...

Luminița Toia

Pisicuța

Poezie trimisă de **Daniela Laieș**, localitatea Dorohoi

A venit la noi aseară
O pisică din vecini,
Cu blănița roșioară
Și mirosul foarte fin.

Peștele prăjit pe masă
Gura apă îi lăsa.
Însă n-a intrat în casă,
Mieunând, la ușă sta.

Ridica frumos lăbuța
Ca și cum ar fi cerut
Să-i dăm resturi de la masă;
Nu-ndrăznise la mai mult.

I-am dat eu ce-a fost pe masă,
Rămăsese-atât de mult...
Cina a fost delicioasă,
Musafirul... mulțumit.

Cărticica

Poezie trimisă de **Maria Ungureanu**, localitatea Vidra, județul Vrancea

Frumoasă cărticică,
Ești prietena mea mică,
Spui povești și versuri multe,
Toți copiii te ascultă.

Sunt de tine tare mândră
Că cei mari parcă ne ascultă
Scriu și pentru noi o carte,
Așa, să ne facă parte.

Într-o carte-așa de mică,
Cu desene de furnică,
Stau acum îngemănați
O fetiță și doi frați.

Și desenu-i colorat
Parcă-i fotografiat.
-Ia-mi și mie-o cărticică,
Pentru sora mea cea mică!

Semaforul

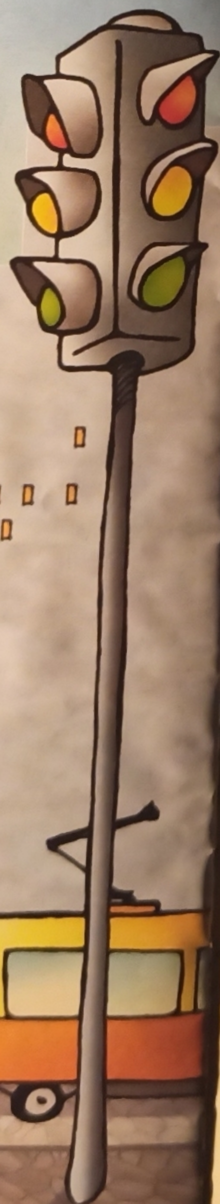
Poezie trimisă de înv.
Veronica Manolache,
Şcoala nr. 114 „Principesa Margareta",
sector 5, Bucureşti

Un trunchi de copac din fier
A crescut în cartier,
La răscrucea dintre străzi,
De departe poți să-l vezi.

Nu îi creşte nici un ram,
Doar capace cu un geam,
Trei mai mari, în trei culori,
Două pentru trecători.

Pieton, şofer de eşti,
Nu te lasă să greşeşti.
Te îndrumă fără grai
Când să treci şi când să stai.

Toți ascultă sfatul lui,
Strada nu o trec hai-hui,
Respectând îndemnul său,
Circulăm corect mereu.

ABONAMENTE pentru perioada 2007 - 2008

Atenție!
Pe mandatul poştal, lângă adresa destinatarului (CASA LUX), trebuie să scrii neapărat şi Codul unic de înregistrare: 5904439
Nu uita! Pe verso-ul mandatului poştal (unde scrie "loc pentru corespondență") menționează revista pentru care ai făcut abonamente.

Decupează şi expediază talonul de abonament alăturat (cu tot cu adresa ta), numai însoțit de chitanța de plată (sau de copia acesteia) într-un plic timbrat pe adresa: Bd. Hristo Botev nr. 1, et. 4, cod 030231, Bucureşti, sector 3

Sondaj martie 2007
Părerea ta contează!

Am adus Cărticelei câteva schimbări. Vrem să îți cerem părerea despre ele. În plus, orice sugestie de-a ta e foarte importantă pentru noi. Doar vrem ca tu să ai lună de lună cea mai bună Cărticică!

La fiecare întrebare încercuieşte răspunsurile care îți convin:

1. Îți place că acum există în revistă un mic capitol numit PENTRU CEI MAI MITITEI, dedicat copiilor până în 4 ani?
Da Nu

2. Sunt de ajuns 4 pagini pentru acest capitol, două cu poezii şi două cu o poveste mititică? Da Nu

3. Dacă nu, ce altceva ai vrea să conțină aceste pagini?
....

4. Ai observat că şi Cărticica de colorat s-a schimbat. Este bine dacă cei mititei au 6 pagini de colorat? Da Nu

TALON de fidelitate

3
2007

Decupează talonul acum şi trimite-l pentru TOMBOLA DE CRĂCIUN!

TALON DE ABONAMENT

ianuarie 2007
februarie 2008

Doresc să mă abonez la (bifează publicaţiile dorite):

☐	CASA LUX	119 LEI
☐	Casa de vacanţa	148 LEI
☐	PRACTIC în bucătărie	25 LEI
☐	PRACTIC idei pentru casă, grădină şi apartament	23 LEI
☐	PRACTIC Draga mea	122 LEI
☐	Cărticica Draga mea pentru copii	22 LEI

Burda Direct Romania

NUME ....
ADRESĂ ....
....
Telefon ....

Am achitat suma totală de .... LEI prin: (bifaţi)
☐ ORDIN DE PLATĂ sau ☐ MANDAT POŞTAL

Beneficiar: BURDA ROMÂNIA
Banca: Raiffeisen BANK SMB
Cont: RO 58 RZBR 0000 0600 0627 3600

Întrebări şi informaţii suplimentare: Raluca Marchitan
Telefonul abonatului: 031/750.10.00 e-mail: abonamente@burda.ro;
http://www.burdadirect.ro

Numele copilului:
....
Numele părinţilor:
....
Adresa: ....
....
....
Telefon: ....

Martie 2007

(continuarea sondajului de pe pagina anterioară)

5. Este bine că celelalte 8 pagini sunt dedicate şcolarilor? Da Nu

6. Crezi că numărul de pagini dedicate celor două categorii de vârstă este bine ales? Da Nu

7. Dacă nu, ce propunere ai tu?
- pentru cei mititei ...pagini - pentru şcolari ...pagini

8. Dacă te interesează şi altceva decât subiectele propuse de noi în cele două Cărticele, scrie mai jos propunerile tale:
....
....
....

9. Care este mesajul tău pentru echipa care creează Cărticelele?
....
....

Numele şi prenumele ....
Adresa: ....
....

Completează sondajul şi trimite-l în plic timbrat pe adresa de corespondenţă a redacţiei noastre, la OP 41 - CP 102.
Menţionează pe plic SONDAJ Cărticica DRAGA MEA pentru copii.

Tot ce contează pentru copilul tău găseşti doar în *Ioana visul copiilor* – revista pentru mama şi pentru tata

Lunar, la toate chioşcurile de presă

Iacov, copilul lui Dumnezeu

În cele ce urmează o să aflați, dragi copii, câteva întâmplări minunate din viața unui monah care a trăit în Grecia, nu foarte demult, și a rămas pentru mulți oameni o pildă de sfințenie, Fericitul Părinte Iacov. De ce i se spune "fericit"? Pentru că sufletul lui era mereu plin de fericire când stătea de vorbă cu oamenii și cu Dumnezeu.

Iacov s-a născut în 1920, într-o familie înstărită de țărani greci. Din nefericire, pământurile lor au fost luate de către turci, iar tatăl lui, Stavros, a fost făcut prizonier. Micuțul Iacov, împreună cu bunica și cu credincioasa lui mamă Teodora, a fost nevoit să plece cu o corabie spre o insula grecească, Evia, unde Iacov a trăit până la vârsta de 30 de ani, când a plecat la mânăstire. Toată viața lui de până atunci și nu numai a fost o înșiruire de întâmplări minunate.

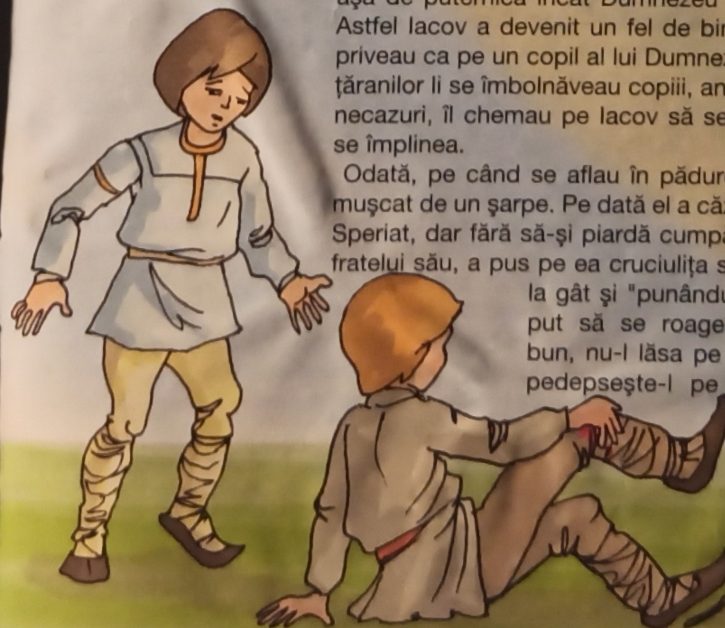
Iată, de pildă, cum și-a regăsit Iacov tatăl despre care nu se mai știa nimic. Reușind să scape din mâinile turcilor, Stavros a plecat la întâmplare prin satele Greciei. Meșteșugul lui era zidăritul, astfel că a ridicat case prin multe sate până a ajuns în satul unde se refugiase familia lui. Odată, bunica lui Iacov, trecând prin sat cu treburi, a văzut o casă care se contruia și zidarii care munceau împreună veseli și glumind. Dar printre glasurile acelea voioase ea a auzit și o voce care-i părea cunoscută. Inima a început să-i bată mai repede și o emoție puternică i-a cuprins toată ființa. S-a apropiat de bărbatul ce părea mai trist și mai tras la față și l-a întrebat:

- Stavros, tu ești?

Bărbatul s-a oprit din lucru și, ridicându-și privirea, a recunoscut-o pe mama lui. A fost o întâlnire cutremurătoare, cu lacrimi de bucurie mai ales atunci când micuțul Iacov a sărit în brațele tatălui său. Fiecare îl credea pe celălalt pierdut pentru totdeauna, dar prin rânduiala lui Dumnezeu s-au reîntâlnit.

Părinții lui Iacov erau foarte evlavioși, iar copiii lor le-au urmat exemplul. Iacov mergea adesea în pădure și căuta locuri mai retrase ca să se roage. Rugăciunea lui era așa de puternică încât Dumnezeu i-o împlinea întotdeauna. Astfel Iacov a devenit un fel de binefăcător al satului, toți îl priveau ca pe un copil al lui Dumnezeu. De fiecare dată când țăranilor li se îmbolnăveau copiii, animalele sau aveau diferite necazuri, îl chemau pe Iacov să se roage iar rugăciunea lui se împlinea.

Odată, pe când se aflau în pădure, fratele lui Iacov a fost mușcat de un șarpe. Pe dată el a căzut jos fulgerat de durere. Speriat, dar fără să-și piardă cumpătul, Iacov a curățat rana fratelui său, a pus pe ea cruciulița sa pe care o purta mereu la gât și "punându-se în genunchi, a început să se roage: "Dumnezeule mare și bun, nu-l lăsa pe fratele meu să moară și pedepsește-l pe acest șarpe veninos!"

Atunci fratele său s-a ridicat spunând că nu-l mai doare nimic, iar şarpele a murit pe loc.

Deşi ducea de mic copil o viaţă sfântă, Iacov nu a fost ferit de necazuri. Ca orice copil el s-a îmbolnăvit de câteva ori, dar de fiecare dată Dumenzeu îl vindeca prin mijlocirea unui sfânt care i se arăta în vis. Odată însă, a avut o boală care părea că nu se mai vindecă. Pe tălpile picioarelor lui apăruseră nişte crăpături mari din care ieşea puroi. Mama lui încercase să-l vindece cu tot felul de alifii, dar boala parcă se înrăutăţea. Îi lipise pe tălpi nişte hârtii ca să-i ferească picioarele, dar acestea cădeau mereu iar Iacov abia mai putea umbla. Tare mâhnită era mama lui văzându-l atât de neputincios!

Au auzit apoi că în satul vecin urma să fie adusă cu mare alai o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Mulţi oameni din satul său se pregăteau să plece într-acolo să se închine. Ar fi vrut şi Iacov, dar mama lui nu-l lăsa, era un drum de câţiva kilometri buni până acolo. Cum putea oare să meargă atât de mult pe jos? În cele din urmă mama s-a învoit. L-a privit cu milă cum se îndepărta şchiopătând. Fiecare pas era pentru el un chin, o durere cumplită. Hârtiile căzuseră şi rănile lui s-au umplut cu pământ şi pietricele. Dar copilul nu deznădăjduia. A ajuns în cele din urmă la biserica unde fusese aşezată cu mare cinste icoana. A aşteptat până s-a închinat toată lumea apoi, târându-se, s-a prăbuşit în genunchi înaintea icoanei şi s-a rugat Maicii Domnului: "Maica mea cea bună, ajută-mă să scap de această boală, vindecă-mi picioarele să pot merge ca înainte şi îţi voi răsplăti toată viaţa mea ajutorul". Când a ieşit din biserică, la lumina lunii căci demult se înserase, şi-a curăţat tălpile şi în locul rănilor a văzut nişte cicatrici albe de parcă se vindecaseră demult, demult, iar durerea dispăruse!

S-a întors în biserică să-i mulţumească Maicii Domnului, iar drumul spre casă l-a făcut aproape zburând.

Într-adevăr, Iacov a răsplătit ajutorul Maicii Domnului căci la vârsta de 30 de ani s-a făcut monah, devenind cu timpul stareţul mânăstirii Cuviosului David. El a petrecut acolo ani mulţi ani, rugându-se şi mulţumind lui Dumnezeu pentru toate minunile pe care le-a înfăptuit în viaţa sa. Să ne rugăm şi noi lui Dumnezeu, dragi copii, să ne dăruiască o rugăciune puternică precum a avut-o şi Iacov, ca să-i putem ajuta pe cei din jurul nostru!

Cristina Manea

Învaţă o rugăciune!

ÎNGERAŞUL MEU

Îngeraşule divin,
De la tine oare vin
Gândurile mari, curate
Şi faptele cugetate?

Ştiu de ”bun” şi „bunătate”,
De „adevăr” şi de „dreptate”,
De „iubire”, de „blândeţe”,
Cele mai bune poveţe.

Tu oriunde eşti cu mine
Şi mă-ndemni numai de bine.
Pentru ce mă-nveţi să fac
Eu îţi mulţumesc cu drag.

Trimisă de educ. **Floarea Nina Botezatu**,
sat Olteanca, com. Segarcea Vale, jud Teleorman

Actival Junior®
Vitam
mianți